

Posudek diplomové práce

Bc. Jana Sobotková: *Environmentální šetrnost v životním způsobu současných mladých trampů aneb „Co jsem si do lesa přines, to si odnesu.“* Praha: Katedra sociální a kulturní ekologie FHS UK 2014, 102 s. + přílohy.

Jana Sobotková se ve své diplomové práci zaměřila na reflexi toho, zda současní mladí trampové reflektují ve svém životním způsobu prvky environmentální šetrnosti. Teoreticky svou práci opřela především o ekopsychologii Jana Krajhanzla a koncept dobrovolné skromnosti Hany Librové. Empiricky pak téma zpracovala prostřednictvím kvalitativní techniky polostrukturovaných rozhovorů analyzovaných prostřednictvím segmentace a kódování. Diplomová práce je standardně a logicky členěna na oddíl teoretický a empirický, které jsou uvozeny Úvodem a shrnujícím Závěrem. Každý z oddílů pak obsahuje dílčí kapitoly.

V Teoretických východiscích (s. 12-46) se autorka věnuje definování a shrnutí základních přístupů v oblastech environmentální šetrnosti, životního způsobu a trampingu. Domnívám se, že autorka v daných kapitolách prokazuje, že dokáže nalézt vhodnou literaturu a adekvátně s ní pracovat. Snad bych jen občasně vytkla poněkud zavádějící formulace typu „v českých luzích a hájích...“ (s. 11), „...lidstvo postupně přichází na to, že je třeba řešit nové problémy“ (s. 13) či „...v běžném diskurzu...“ a nesoulad mezi formulacemi v prvním odstavci na s. 16 a v pozn. č. 13 ohledně rozlišení chování a jednání. Vedle toho postrádám v bibliografii odkazy na některé zmíněné koncepty (např. Mlčící jaro či Meze růstu) a překvapivě sekundárně přes Librovou citovaného Enzensbegera, jehož uvádí (s. 11) jako jeden ze svých klíčových konceptů.

Empirická část práce (s. 47-95) je pak uvozena kapitolou Metodologie a reflexe výzkumu (mohlo být pojednáno zvláště) aby následně autorka přešla k popisu a interpretaci jednotlivých analytických kategorií. Stran metodologie mě mrzí trochu poddimenzovaná pasáž věnovaná etice výzkumu. Naopak bych vyzdvihla důkladnou reflexi problematiky konstrukce vzorku. Tomuto tématu, tedy kdo a proč je trampem, se autorka věnuje i v úvodu empirické části práce a nutno říci, že tyto pasáže se mi jevily z textu nejzajímavější. Nicméně i další kapitoly empirické části jsou psány velmi pečlivě, autorka zde pečlivě vrší data a jejich interpretace ve vztahu teoretickým východiskům. Text má velice detailní a spíše deskriptivní povahu, nicméně ve vztahu k povaze dat, jež měla autorka k dispozici, tj. ve vztahu k výzkumným otázkám vytěžila z vlastního výzkumu maximum. Snad jen v kapitole 5.4 jsem občasně měla pocit, jako by autorka environmentální vědomí svých informátorů spíš testovala, než zkoumala jeho souvislosti.

Závěr práce pak představuje stručné shrnutí výsledků výzkumu.

Z formálního hlediska je text (až na drobné nedostatky uvedené výše) na vynikající úrovni, autorka používá kultivovaný jazyk takřka prostý gramatických a stylistických pochybení, dokáže pracovat se zdroji a členit výsledný text do logických srozumitelných celků. Snad bych pro příště jen doporučila omezit rozsah poznámkového aparátu, který sice podrobně doplňuje souvislosti jednotlivých tezí, ale poněkud znesnadňuje plynulé čtení textu.

Závěrem. Jana Sobotková ve své diplomové práci prokázala schopnost formulovat a realizovat výzkum adekvátní požadavkům magisterského studia. Především bych vyzdvihla pečlivost a „čistotu“ výsledného textu. Doporučuji proto diplomovou práci Jany Sobotkové k obhajobě a navrhuji ji hodnotit jako výbornou, v rozsahu 16-17 bodů.